

КАБМІН ОБІЦЯЄ НЕ ПІДВИЩУВАТИ ЦІНИ НА ГАЗ ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ

49212 | ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС

«МИ ВЖЕ СПЛАТИЛИ 51 МЛРД ГРН ЗОВНІШНЬОГО БОРГУ. ДО КІНЦЯ РОКУ ТРЕБА ВІДДАТИ ЩЕ 86 МІЛЬЯРДІВ»

ОЛЕКСІЙ ПЛОТНИКОВ

Суспільство

№10-11
(22-23)

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ
ЩОМІСЯЧНИЙ
ЖУРНАЛ

і соціальна політика

[ЖОВТЕНЬ-ЛИСТОПАД, 2011]

www.ukrsocium.com

Влада і громада

СЕРГІЙ ТІГІПКО: СОЦІАЛЬНІ СТАНДАРТИ ЗРОСТАТИМУТЬ

ПІД ЧУЖИМ СОНЦЕМ

За статистикою Міжнародної організації з міграції, 1085 громадян України постраждали від торгівлі людьми у 2010 році

ПОЛЕМІКА І СУДЖЕННЯ

Українське село балансує на межі виживання. 59,7% сільських мешканців взагалі не мають роботи, лише 1% вважає себе заможними

ПРОБЛЕМИ ТА РІШЕННЯ

Незважаючи на розмови про спрощення процедури, щороку наші співвітчизники витрачають до 50 млн євро на отримання шенгенських віз

Гірки «фіктивні» ягоди

Історії нелегальних заробітчан, які на свій страх і ризик виїхали заробити «купу» доларів чи євро, не такі оптимістичні й значно коротші. Вони типові для багатьох черкащан, які вчилися шукати роботу за кордоном методом «спроб і помилок»

« Так, 41-річна Зінаїда (прізвище не називала) за порадою знайомих вирішила нашвидкуруч оформити документи і поїхати на заробітки до Швеції нібито на збирання ягід. »

– Оформлення коштувало понад 1000 доларів. Я позичила гроші, аби виїхати на заробітки за кордон. Нам обіцяли, що на ягідних плантаціях ми будемо назбирувати до 50 кг ягід на день і за місяць отримуватимемо до 2000 євро. Ніяких угод ми не підписували. Але в нас на руках були запрошення на роботу та віза. Тож у Швецію ми добралися без проблем. Однак там на нас чекало розчарування. У тому населеному пункті, куди

ми приїхали працювати, ягоди майже не вродили. Працювати було важко. Ми ходили лісом цілісінький день і назбирували лише по 2–3 кг ягід. Заробітки нікудишні. Не вистачало навіть прохарчуватися...

Q Де Ви проживали?

– Нас було багато. Ми жили у невеличких будиночках, по 4–5 чоловік в одній кімнаті. Як ми дізналися пізніше,

у сусідів хазяїна таких, як ми, горезаробітчан теж вистачало. Всього нас було близько 500 чоловік! Коли ми про це дізнались, то зрозуміли, що потрапили в халепу. Виручило нас те, що серед заробітчан виявилася жінка-юрист. Вона почала вимагати вирішити це непорозуміння. Адже в нас були запрошення і візи. Оскільки ми оформлялися на заробітки через Польщу (я навіть спочатку не надала цьому значення), то нас відправили назад до Польщі. Вивозили автобусами по 50 чоловік. А там – хто роботу шукав, хто додому своїм ходом добирався. Ось такі заробітки...

✎ Інна ХІМІЧУК,
м. Черкаси

Аби не натрапити на виверти спритних шахраїв, потрібно уважно читати документи, вимагати у фірми оригінал ліцензії

При цьому слід зважати на те, щоб ліцензія була підтверджена реальними факторами: наявністю офісу, міжнародних договорів, партнерських угод, книги відгуків та пропозицій, реєстраційних карточок, куточка споживача тощо. Чи має фірма офіційну ліцензію, можна перевірити на сайті Міністерства соціальної політики України

Черкащан, бажаних виїхати працювати за кордон, сьогодні дуже багато: як чоловіків, так і жінок, від 17 до 60 років (знайти роботу для людей старшого віку значно важче).

Щодня до агентства телефонують люди, які, втративши надію знайти пристойну роботу в Україні, прагнуть за будь-яких обставин виїхати за кордон. З кожним претендентом укладається угода, де відразу прописуються всі нюанси працевлаштування та майбутньої роботи, щоб забезпечити дотримання прав людини, яку ми відправляємо за кордон, як з боку агентства, так і з боку іноземного роботодавця. Однак частина людей навіть відмовляється читати угоди і готується їхати на роботу хоч сьогодні...

Саме такі заробітчани нерідко потрапляють на гачок до шахраїв. Адже угода свідчить про легальне працевлаштування, достойні умови проживання, передбачає медичну страховку. Крім цього, потрібно оформити ще чимало інших документів, без яких робота за кордоном неможлива. Окремі громадяни свідомо йдуть на порушення, вважаючи, що нелегальне працевлаштування – це кращий заробіток, незалежність

від будь-яких угод та самостійність у виборі роботи.

Таких людей відразу видно. Вони оформляють робочу візу до Польщі, а потім переїжджають в іншу країну і там шукають заробітку. Без відповідних документів, без угоди з роботодавцем, без медичної страховки. А коли щось трапиться? Людина просто не захищена. У нас були випадки, коли молодому хлопцеві довелося робити операцію на нирках, а один із заробітчан отримав виробничу травму, і йому надавали медичну допомогу за кордоном. Але ж вони перебували там легально і з повним пакетом документів.

Ми супроводжуємо працевлаштування своїх людей до кінця робочої візи: телефонуємо, дізнаємося, в яких умовах вони працюють і живуть. Якщо людина ризикнула за нашими документами працювати нелегально в іншій країні, ми допомоги їй нічим не можемо – не маємо права. Як вона планує захищати свої права, повертатися за недійсною візою в Україну? Більше того, нелегалів може виявити поліція, оштрафувати, депортувати з країни і не на один рік. Як

Анна Гордійчук

Директор черкаської агенції «ПП Гордійчук»

приклад, днями до Черкас повернувся хлопчина, який заїхав із Польщі до Франції, а потім – до Швеції, де за порушення міграційних правил відсидів тиждень у в'язниці. Все це фіксується у міжнародних базах даних. 70% заробітчан самі ускладнюють собі життя...

Працювати за кордоном нелегально – страшно і ризиковано

У гонитві за високими заробітками чимало українців нині вирушають на роботу за кордон. Торік із Черкас за межі регіону в пошуках достойної зарплати виїхало понад 1900 жителів, з області – 10 665. Значна частина з них подалася за кордон. Звісно, у кожного свій метод пошуку роботи. Та не всі історії закінчуються хепіендом. Дві розповіді, які ми подаємо, сподіваємося, переконують читачів у тому, наскільки це відповідальний вибір – шукати кращої долі у чужих світах. І перш ніж зважитися на нього, треба врахувати всі «за» і «проти»

«**Ольга Сєверная за фахом перукар. У свої 44 роки вона виявилася найстаршою пані серед працівників одного з польських перукарських салонів. Працювала вдвічі більше за своїх колег, бо вдома, на Україні, сім'ї необхідні були гроші. Ольга переконана, що поїздка пройшла вдало, бо все було легально.**»

– Я працювала в Польщі, у Вроцлаві. Дуже поталанило, що робота знайшлася за фахом. Адже за кордоном охоче набирають на польові роботи, на будівництво. На такі спеціальності, як моя, влаштуватися значно складніше. Працювала в салоні-перукарні «Лореаль».

❓ **Як Ви туди потрапили?**

– Через черкаську фірму «ППІ Гордійчук», яка домовилася про моє працевлаштування у Польщі. Все офіційно. Між черкаською та польською фірмою було укладено відповідну угоду. Тож я в'їжджала до Польщі за офіційним викликом. У Вроцлаві мене зустріли. А вже на місці підписувався договір з господинею для подачі документів до податкової.

У договорі обумовлювалися всі види робіт, які я повинна виконувати, фінансові питання, часовий режим тощо. Я заповнила необхідні бланки, а директор поштою надіслала документи до податкової, звідки мені за кілька днів прийшов пір. Це щось на зразок нашого ідентифікаційного коду – набір цифр, під яким ти працюєш. Таким чином, я була взята на облік і могла півроку (така тривалість трудової візи) працювати без проблем. Я спокійно проживала і

переміщалася Вроцлавом.

❓ **Де Ви мешкали?**

– Мені фірма знімала квартиру. Житло було хороше, з усіма зручностями. Квартира мебльована. У моєму розпорядженні були пральна машина, пилосос, телевізор, музичний центр, необхідний посуд для приготування їжі. Єдине, про що попросила власниця, аби я вела себе у помешканні коректно і не влаштовувала бешкети, а також при від'їзді не забирала чужі речі. Були нібито випадки, коли українські заробітчани прихоплювали із собою речі з квартири, наприклад, подушки, постільну білизну. Неприємно було чути таке про своїх співвітчизників...

❓ **Харчування передбачалося умовами угоди?**

– Ні. Харчувалася за свої кошти. Але це були мінімальні витрати. І не тому, що доводилося економити. У Польщі недорогий хліб, молочні продукти, яйця. Тож зарплату не проїдала.

❓ **Вам було виділене робоче місце?**

– Звичайно, за мною було закріплене робоче місце. До речі, збираючись на роботу до Польщі, я з України вез-

ла чимало перукарського приладдя: і гребінці, і фен, і машинки, браші для укладання волосся... Навіть коклюшки для хімічної завивки брала. Думала, що польським перукарям, як і українським, для роботи теж потрібно все своє купувати. Та виявилось, що на роботу необхідно було взяти лише гребінець і ножиці. Все інше приладдя та фарби для волосся надавалися фірмою. Усі інструменти стерилізуються, перевіряються на справність. Пензюари для стрижки, рушники – одноразові. Жодного прання, їх викидають на смітник після обслуговування клієнта. Також для роботи видається форма. Це фірмові футболки, фартухи з написом назви салону.

❓ **Як сприйняли українську заробітчанку польські колеги по салону? Як конкурентку?**

– Я б не казала так категорично. Звісно, вони придивлялися до моєї роботи. Коли першого клієнта до мене на стрижку посадили, то всі дружно поглядали в мій бік. Хоча вони люди доброзичливі. Якщо потрібно – допомагають. Під час першого фарбування волосся, коли я ще не запам'ятала як слід назви кольорів фарб польською мовою, дівчата-полячки відразу підскачили: «Ти не нервуй!». Змішали все, що треба, і я вже спокійно працювала далі. Головне, що я знаю техніку роботи, а якісь дрібниці вони підказували.

Робота колективна. Всі зацікавлені аби клієнт повернувся назад до цього салону. У польських перукарів практично немає постійних клієнтів. Якщо, звичайно, клієнт хоче постригтись у пані

Ольги чи у пані Ганни, то будь ласка.

Але переважно клієнти ходять до різних майстрів. Важливо, що вони – постійні клієнти саме цієї перукарні. Роботи вистачало для всіх. Там немає такої кількості перукарень, як у нас, а відтак і конкуренція менша. Ми були постійно завантажені роботою по 12 годин на день.

Хіба робочий час не обумовлювався договором?

– Режим обумовлюється. Це і вихідні, і робота позмінно. Але я не працювала так, як працювали мої польські колеги. Я їхала з метою заробити грошей. Тому попросилася на роботу без вихідних. Це була моя ініціатива. Власниця фірми погодилася. Графік роботи я сама собі склала. Все оформлялось прозоро. Для цього не потрібно спеціально йти до податкової, вистояти довгі черги, давати комусь шоколадки чи шампанське. У них усі звіти йдуть через пошту.

Все легалізовано. У перукарні розраховуються картками через термінал. Хто готівкою – через касу. Клієнтам видаються квитанції, а перукарям – талончики, за якими у кінці зміни звіряється сума зданих ними грошей. Ціни на перукарські послуги незмінні. Скажімо, жіноча стрижка коштує 76 злотих. До цієї ціни входить: помити голову, постригти і вкласти волосся. Чоловіча стрижка – 43 злотих. Майстри не діляться на «жіночих» і «чоловічих». У нашому салоні працювало вісім майстрів. Та й людей дуже багато приходило...

Угода передбачала оплату за понаднормові години?

– Я отримувала відсоток від заробленого. Але в договорі була обумовлена сума, яку я отримувала за будь-яких обставин, навіть аби не виробляла норму. Там чітко дотримуються угод, законодавства. Якщо виписано, що салон працює з 9.30 до 21.00, то в інший час ти не маєш права там перебувати. Необхідно пройти медогляд – всі працівники салону його пройшли. Не купуєш санітарну книжку, а реально обходиш лікарів і здаєш усі аналізи в спеціалізованій поліклініці. Результати надходять поштою до салону.

Мовний бар'єр впливав на роботу?

– Знання мови має велике значення. Спочатку було важко. Я поляків розуміла, але розмовляти не могла. Власниця салону пані Юстина мені записала необхідні слова, яких було достатньо для спілкування на роботі. У вільний час я вивчала польську мову. Я ж не в полі працювала, повинна розпитати клієнта, яку зачіску він хоче, чи сама щось порекомендувати. «Витлумачить», як казали польські колеги.

Якісь особливі вимоги в роботі були?

– Ти завжди мусиш усміхатися до клієнта і на високому рівні виконувати свою роботу. Власниця салону наголосила, що клієнт повинен бути «задовольнений». Не важливо, на яку суму ти зробив роботу, але клієнт має вийти із салону з добрим настроєм.

За місяць до всіх вимог звикла. Претензій до мене ніхто не мав. Головне, робота була за спеціальністю. Це своєрідний обмін досвідом. Я побачила, як працюють перукарі у Польщі, дечого навчилася в них. З іншого боку,

НА ЗНІМКУ:

Ольга Северная, перукар.

і я досвідом поділилася. Наприклад, вони чітко дотримуються інструкції при хімічній завивці волосся. Я ж урахувую структуру волосся клієнта, пильно стежу за станом волосся під час процесу. Якщо не потрібно, я не дотримуюсь тих кількох хвилин, аби не перепалити волосся. Колегам подобалися мої стрижки. Вони схвально ставилися до моєї роботи і не відправили мене назад.

А що, і таке буває?

– Звісно. А для чого їм непрофесіонал? Людина повинна розуміти, куди вона їде. Ти ж їдеш не на навчання, а на роботу. З Польщі я виїхала відразу після закінчення трудової візи. Через півроку мені додому надійшли документи, які свідчили, де я працювала, скільки я заплатила податків. Так спокійніше. Не знаю, чи поїхала б я в чужу країну нелегально – це дуже страшно і ризиковано. А так я знала, що мене там чекають, моя робота потрібна...

Інна ХІМІЧУК,
м. Черкаси

■ Студентська практика
в Данії

■ Легальне працевлаштування
в Польщі, Литві, Чехії

■ Документальний супровід
та консультації

■ Страхування PZU

+38 067 472 69 22

 legal_apply

18000, Україна, м. Черкаси,
бул.Шевченка 266, офіс 413

СТРАХУВАННЯ

КАСКО

АВТОЦИВІЛКА

МЕДИЧНЕ СТРАХУВАННЯ

СТРАХУВАННЯ МАЙНА

**СТРАХУВАННЯ
ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ**

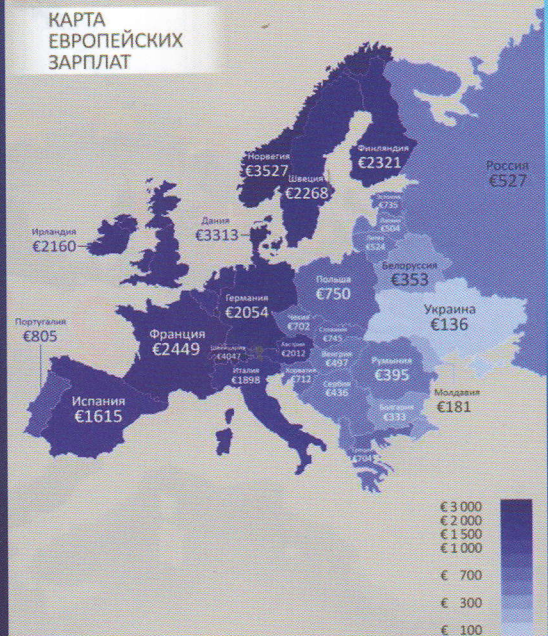

ТУРИСТИЧНЕ СТРАХУВАННЯ

+38 067 472 69 22

18000, Україна, м. Черкаси,
бул.Шевченка 266, офіс 413

КАРТА
ЕВРОПЕЙСКИХ
ЗАРПЛАТ

■ Студентська практика в Данії

■ Легальне працевлаштування в Польщі, Литві, Чехії

■ Документальний супровід та консультації

■ Страхування PZU

+38 067 472 69 22

 legal_apply

18000, Україна, м. Черкаси,
бул.Шевченка 266, офіс 413